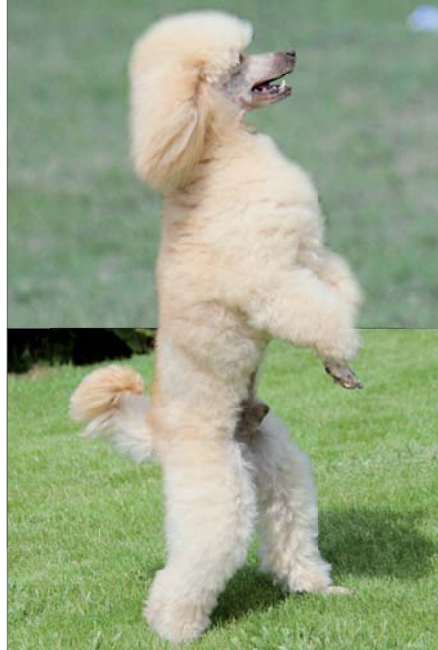

Nejčastější chyby nejen při vystoupení

Nervozita být může, ale...

Psovod se při soutěži, ovlivněn vlastní nervozitou, začne chovat jinak než při tréninku, na což pes přirozeně reaguje. Snažte psa zvykat na rušivé prostředí co nejdříve, je nesmysl cvičit doma v klidu a potom vyrazit na první závody bez nějaké přípravy. Zatrénovat si můžete jít třeba do parku, anebo požádejte někoho z rodiny, ať vám při tréninku dělá rušivé prostředí. Další variantu, kterou lze využít, je přihlásit se na závody do kategorie Fun, ve které lze použít hračku či pamlsek. Sama jsem tuto kategorii s úspěchem využila, a to ve chvíli, kdy můj borderák Angel začal při sestavách u některých cviků štěkat (za což byl od rozhodčích přirozeně penalizován). Chtěla jsem tento problém ale vyřešit jinak, než-li za cenu diskvalifikace, která by následovala, pokud bych psa v oficiální divizi potrestala za jeho nežádoucí chování, tj. přerušila mu práci (klidovou pozici, kterou bere jako trest).

Pozor na přetrénování

Před každou soutěží má psovod možnost zatrénovat si na taneční ploše, ale to neznamená drtit tam psa donekonečna celou sestavu znovu a znovu a už vůbec ne zkoušet na poslední chvíli docvičit triky, které pes dokonale nezvládá!

Pojďme se zaměřit na chyby, kterých se závodníci dopouštějí nejen při soutěži samotné, ale také v tréninku. Větu „ten pes si ze mě dělá legraci“ možná slýcháte i vy často, ale takhle psi nepřemýšlí! Pokud vám tedy na soutěži nezacvičí podle vašeho očekávání, na vině nejspíše bude vaše nervozita (na což pes přirozeně reaguje), anebo to, že jste ho dostatečně nepřipravili na vystoupení.

Věnujte se jen sobě a svému psu

Stejně tak není dobře jít na taneční plochu s pocitem, že tu sestavu určitě zapomenete. Přirozeně že je psovod při soutěži nervózní, ale proč přilévat olej do ohně? Snažte se soustředit pouze na svoje vystoupení, v klidu si rozcvičte

porovnat jejich výkon s tím, co bude za chvíli předvádět se svým psem on sám, což ho samozřejmě rozhodí. Jestliže se vám opravdu stane, že zapomenete choreografii, nezaoufejte a hlavně se snažte pokračovat dál (improvizovat), není nic horšího, než-li se chytit za hlavu a nářkat, že jste se prostě ztratili a nevíte jak dál.

Pokud tedy pozorujete na svém psu ztrátu koncentrace, nechte ho provést cvik který miluje, odměňte ho a výcvik ukončete.

Nepříjemným situacím lze mnohdy i předcházet

Je dobré mít sebou druhé CD nebo flashku, na které máte zkopírovanou hudbu pro případ, že se vám první CD poškrábe. Stejně tak je dobré vzít si do zásoby rekvizity (míč, který vám pes může při tréninku zničit) anebo náhradní kostým, protože v protřených silonkách asi moc dobře působit nebudete. Jsou to sice jen drobnosti, ale i ty mohou ovlivnit vaše vystoupení a nakonec rozhodnout o vítězi. Snažte se tedy poučit ze svých chyb a jak nedávno na postupových zkouškách dogdancingu správně konstatovala rozhodčí Vanda Gregorová při vyhlášení výsledků na moji adresu „z této dlouholeté závodnice si příklad neberte, opět psa natlačila

do rohu taneční plochy", někteří jsou prostě opravdu nepoučitelní...

V tréninku buďte důslední, trpěliví a nevzdávejte nic po prvním neúspěchu

Ať už se dogdancingu věnujete sporadicky, anebo chcete mít doma dogdancingového šampióna, vždy je třeba být v tréninku důslední, pokud tedy chcete skutečně dosáhnout viditelných výsledků. Cvičte jen krátkou dobu, cca 5 minut,

ale klidně několikrát denně a postupně můžete dobu výcviku prodlužovat. Nicméně by mělo vždy platit, že pes musí být celou dobu udržován v drive. Často se stává, že psovod trénink ukončí až tehdy, kdy už je toho na psa moc a nechce ve výcviku dále pokračovat, a to je špatně. Pokud tedy pozorujete na svém psu ztrátu koncentrace, nechte ho provést cvik, který miluje, odměňte ho a výcvik ukončete. Stejně tak nechte cviky psovi dobře zažít a až po té, kdy si bude opravdu jistý, že povel pac znamená zvednutou

tlapu, můžete tento cvik začít učit i z jiných (těžších) pozic než před psovodem a vedle psovoda. Také doporučuji psát si tréninkový deník, do kterého si budete zapisovat nejen pokroky ve výcviku, ale také zde uvádět nedostatky, které je třeba dotrénovat. Obzvláště u štěnat se vám deníček bude hodit, protože vám poslouží jako dobrý přehled každého vašeho malého pokroku. A rozhodně neplatí pořekadlo - starého psa novým kouskům nenaučíš.

Ladislav Mach ■

Foto: L. Mach, A. Postníková

A proč se nezeptat na naše nejčastější chyby při vystoupení zkušené závodnice a rozhodčí Petry Malé?

Petro, v dogdancingu jsi nejen úspěšnou závodnicí, ale také oficiální rozhodčí klubu DD ČR a letos jsi posuzovala i MS v rakouském Salcburku. Jaké to bylo posuzovat takto velkou akci?

Posuzovat MS v Salcburku byla pro mě velká čest. Byla jsem velmi mile potěšena, že pořadatelé MS oslovili právě mě jako jednu z rozhodčích. V porotě se mnou zasedla Emmy Marie Simonsen a Donelda Guy - obě mají velmi zvučná jména nejen jako rozhodčí, ale i jako soutěžící. Posoudit tak výborné výkony jak v heelworku, tak i ve freestylu, bylo opravdu velmi obtížné. Konkurence a vyrovnanost výkonů odpovídala kvalitě MS, přičemž systém hodnocení a pravidla jsou odlišná od pravidel klubu DD ČR. Po třech dnech za posuzovacím stolem, jsem nasbírala mnoho zkušeností a role rozhodčí jsem, dle slov Emmy a Doneldy, zvládla excelentně.

Jaké jsou nejčastější chyby psovodů na soutěžích?

Nedá se říci, že to jsou chyby. U začínajících týmů je to spíše neznalost a nezkušenost se závodním prostředím. Samotný nástup na taneční plochu je velmi důležitý, stejně tak jako sestava a ukončení poklonou k porotě a divákům. Využití prostoru, správný výběr hudby, rozložení a zapojení rekvizit, vhodný výběr kostýmu, předvedení cviku, aby jej porota dobře viděla apod. Začátečníci jsou ale pod tlakem ze své premiéry, a tak je

Pár otázek pro...

strašně důležité, jestli si rady od těch zkušenějších, ať už na seminářích, táborech nebo na tréninku, vezmou k srdci.

Největším nepřítelem závodníků je asi tréma, která je bezesporu sváže a pak i ovlivní jejich vystoupení, dá se s tím nějak bojovat?

Na tuhle otázku se nedá odpovědět jednoznačně, každý pes reaguje na nervozitu jinak, jeden to řeší, druhý ne. Nicméně většinou je nervozní závodník, neboť se něčeho obává, ať už je to pamatování choreografie či nedůvěruje svému psu, že předvede sestavu, tak jak má a nemá se svým psem takový kontakt, aby mu mohl věřit. Každý závodník by se měl zamyslet nad tím, co nervozitu způsobuje. Setkávám se s tím, že dost často slyším od závodníků tyto věty - nepamatuji si sestavu, nemám docvičený cvik, který mám v sestavě, nevím, jestli to dáme bez od-

tak aby se vždy na cvičení těšil. A hlavně - vždy končete v tréninku, když to psa nejvíce baví!

Je pravda, že starého psa novým kouskům nenaučíš?

Všeobecně je známo, že ve šteněcím věku a v mladém věku se psi snázeji učí. Je to čistě individuální, i co se týče plemene. Jinak se bude učit border kolie a jinak třeba tibetská doga. Pokud mám se svým psem ale dobrý vztah založený na vzájemné důvěře, jde i staršího psa s patřičnou dávkou trpělivosti naučit nový kousek, kterého je samozřejmě pes schopen s ohledem na svůj věk a náročnost daného cviku.

Dogdancing je bezesporu disciplína zastoupená především ženami, přesto jsou v současné době hlavními dogdancingovými hvězdami muži - sestavy Szukalka, Curtise a Thiery jsou vždy opravdu originální a vtipné. Je škoda, že u nás muži dogdancingem spíše opovrhují. Začátkem září pořádáš neoficiální Král freestylu, ve které bude otevřena kategorie i pro muže... Kolik je přihlášených týmů a na co se můžeme těšit?

Bohužel u nás je dogdancing opravdu doménou pouze žen, což je velká škoda, právě zminovaná jména Thiery, Curtis nebo Szukalek jsou důkazem toho, že dogdancing je vhodný i pro muže. Úspěchy těchto zvučných jmen mluví za vše, a před jejich uměním smekám pomyslný klobouk. Propracované sestavy jako měl Szukalek před pěti lety by mohly směle konkurovat i na dnešních vrcholových akcích a právem by patřily mezi nejlepší. O sestavách Curtise, kterému se daří s více psy držet krok s absolutní špičkou, mluví za vše. Thiery je dnešní mužskou ikonou dogdancingu a to, že to muži umí na tanečním parketu rozbalit, dokázal na letošním MS, kdy se stal mistrem světa jak v heelworku, tak i ve freestylu. Dvojnásobný mistr světa je tedy muž! Když jsem letos chystala druhý ročník Krále freestylu, napadla mě myšlenka otevřít i kategorii pro muže. Na startovní listině máme pět mužských týmů a moc se na jejich sestavy těším. A kdo ví, třeba se právě na této soutěži zrodí nová mužská ikona nejen českého dogdancingu...

Díky za rozhovor

Lucie Smolíková ■

Foto: xxxxxxxxxxxxxx

měny, apod. Já sama nervozitu pocituji vždy, ale snažím se ji eliminovat. Důležité je pro mě, aby můj pes byl v psychické pohodě a rozuměl dobře tomu, co po něm chci.

Jak by měl trénink před závody správně probíhat, aby například nedošlo k přetrénování psa?

Trenink má být individuální, dle povahy psa. Z vlastních zkušeností znám psy, kteří nemusi ani vidět taneční plochu a zacvičí perfektně, a také znám psy, kteří mají problémy, pokud se neseznámí s prostředím. Jsou psi, kteří využijí celou dobu tréninku, a i poté předvedou sestavu přesně a s drivem, a jsou naopak psi, kteří si musí v tréninku jen pohrát, aby si spojili prostředí s pozitivním dojmem. Každý by měl svého psa znát a trénink přizpůsobit jeho potřebám,